

JAN DEKKER LAUREAAT '87

JAN DEKKER

Woensdag 2 december 1987 heerste er een verwachtingsvolle sfeer in het Haarlemse Concertgebouw. De vijfde Hogenbijn-prijzuitreiking zou gaan plaatsvinden. Omdat het de vijfde maal was, was Z.K.H. Prins Bernhard uitgenodigd

om deze eervolle en twintigduizend gulden tellende prijs in persoon te komen uitreiken aan JAN DEKKER en EDUARD REESER.

JAN DEKKER is in de amateur-filmerskringen lang geen onbekende. Zijn plaats in de NOVA is er een geweest van vele jaren. In de bloeitijd van de NOVA maar ook later bij de drastische reorganisatie was JAN DEKKER een markante figuur. Altijd terzijde gestaan door Mary regelde hij de NOVA belangen in binnen- en buitenland.

Meer dan vijftig jaar was hij secretaris van de Nederlandse Organisatie van Amateurfilmers. Door zijn energiek optreden heeft hij vele belangstellenden tot de smalfilmerij gebracht, zo staat in het juryrapport. Ook nu nog is Jan Dekker in internationaal verband, de UNICA, als bestuurslid actief. Bovendien draait hij samen met Mary veel internationaal bekroonde films in NOVA-kringen.

EDUARD REESER is musicoloog en hoogleraar muziekwetenschap aan de Rijksuniversiteit van Utrecht.

Henny Hogenbijn filmer en muziek-liefhebber.

Henny Hogenbijn, de man die uit zijn nalatenschap deze vorstelijke prijzen ter beschikking stelt, was een gedreven filmer op dubbel en later Super 8. Als eigenaar van een gramfoonplatenzaak annex muziekzaak was hij uiteraard zeer

bepaald, zouden verdienstelijke mensen uit de amateurfilmerij en uit de muziek geëerd worden met een Hogenbijnprijs.

Hij overleed in 1981. In zijn nalatenschap troffen zijn clubleden honderden ongemonteerde gele KODAK-zakjes aan. *Men is nu op de Haarlemse Smalfilm Liga bezig onder leiding van Freek Blansert deze films te monteren. Enkele zijn reeds klaar en worden vertoond. De mens staat centraal in zijn reisdocumentaires.*

Elk jaar worden er nu twee prijzen uitgereikt van elk f 20.000 gulden.

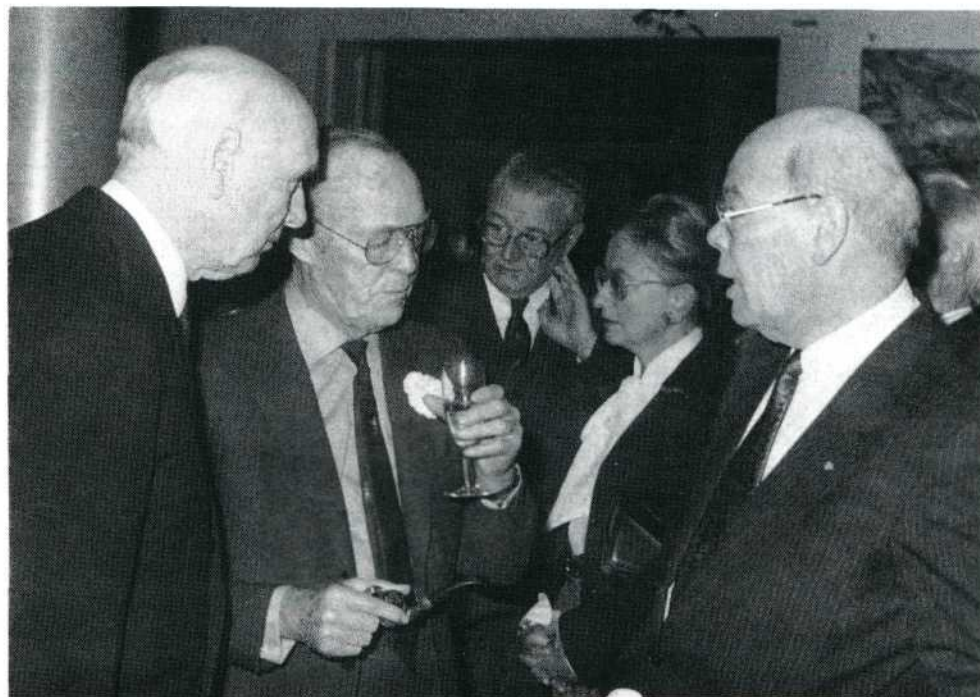
Op uitdrukkelijk verzoek van Hendrik Casper Hogenbijn zijn drie personen uit het Prins Bernhard Fonds aan het Stichtingsbestuur toegevoegd. Geen wonder dus dat Prins Bernhard hier graag acte de presence wilde geven.

De plechtige uitreiking

Voorzitter Hans Meijer van de Haarlemse Smalfilm Liga en voorzitter van de Stichting Hendrik Casper Hogenbijn heette iedereen welkom en in het bijzonder Prins Bernhard. Commissaris De Wit, Burgemeester Schmitz van Haarlem en Concertgebouwdirecteur Knopper zaten op de voorste rij. Jan Dekker vertoonde naast zijn boeiende rede nog een film, die geprojecteerd werd door Mary. Jan Dekker heeft in Haarlem gewoond en

geïnteresseerd in alles wat met muziek te maken had.

Na zijn dood, zo heeft hij bij testament

was als HBS-er een klant van Hogenbijn. Jan speelde namelijk in een bandje en dan heb je natuurlijk van alles nodig voor je muziekinstrument.

Voor Prins Bernhard, die Jan Dekker wel vaker heeft gesproken, had hij ook nog een leuke herinnering. "Kijk, Hoogheid", zei Jan Dekker, "Uw imago van de man met de filmcamera heeft veel gedaan voor de filmerij in Nederland. Wat echter nog interessanter was, bleek toen wij allang met camera's filmde die op batterijen werkten, U nog een slingercamera bezat". De Prins is ook beschermheer van de NOVA.

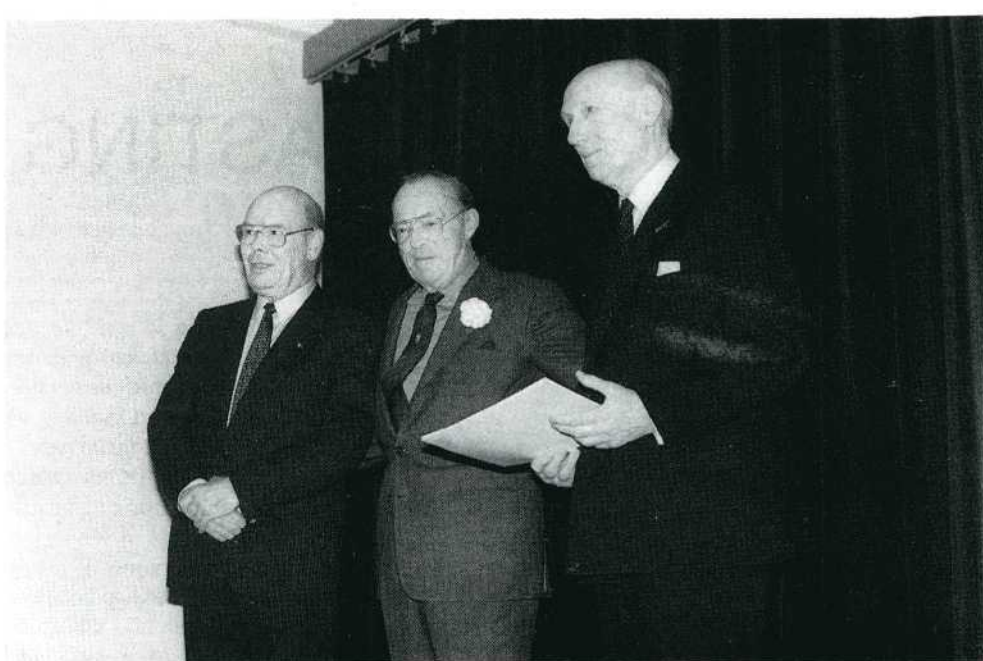
Na de uitreiking had Hans Meijer nog een persoonlijke Droste verrassing voor de Prins en de Prinses. Onder grote hilariteit nam de Prins deze passende geschenken (het is dan immers bijna Sint Nicolaas) in ontvangst.

Hans Meijer merkte overigens in zijn speech duidelijk aan het adres van Burgemeester Schmitz van Haarlem gericht, op, dat deze Hogenbijn uitreiking een grote promotie voor de stad Haarlem betekent, ieder jaar weer opnieuw.

Wie de achtergronden kent van deze uitlating, begrijpt dat Hans Meijer doelde op de weigering van de Burgemeester deze uitreikingen in het stadhuis te laten plaatsvinden en wel in het bijzonder in de Gravenzaal. Slechts eenmaal heeft deze uitreiking in de Gravenzaal plaatsgevonden, namelijk toen een Haarlemmer de Hogenbijnprijs kreeg.

Jury-Hogenbijn-Laureaat

Jan Dekker gaat nu mede behoren tot de jury-smalfilm van de Hogenbijnprijs. Wie laureaat is, neemt automatisch deel aan de jurering. Er is een opschuifstelsel, waardoor men hooguit vijf jaar kan mee-jureren. Jan Dekker komt nu voor

de eerste keer in de jury om straks de 1988-kandidaat te helpen aanwijzen.

De Hogenbijn-laureaten zijn op volgorde van jaar: Vera en Ed Tietjens, Jan van Weezenberg, Hans Plas, Jan Hoogland en Jan Dekker.

Voor de eerste kandidaten was een speciale jury aangezocht. Daarvan jureerde alleen Andries Bruinsma nog mee in 1987.

Een goede "Kick" voor de smalfilm.

Zo'n prijs is natuurlijk een goede stimulans voor het medium smalfilm.

Het blijkt dat de laureaten op dit gebied hun sporen hebben verdiend. Vaak wordt verondersteld dat de laureaat zelf een uitmuntend cineast moet zijn. Dat is in het geheel niet zo belangrijk. De prijs wordt gegeven aan diegene die zich verdienstelijk maakt op het terrein van de

Exclusieve foto's: Helemaal links de zaal met de Prins en Burgemeester Schmitz op de voorste rij; de gezellige borrel met rechts Jan Dekker; deze bladzij: de uitreiking; Hans Meijer overhandigt een DROSTE cadeau aan de volkomen verraste Prins

amateurfilmerij. Of hij of zij goed filmt, komt nauwelijks ter sprake!

Het gaat om de inzet, niet om de persoonlijke kwaliteiten als cineast. De prijs wordt uitgereikt aan iemand die de filmerij propageert, stimuleert, onderwijst in cursussen of anderszins zich verdienstelijk maakt.

Kortom: Of men wat betekent voor de amateurfilm in het algemeen.

Na een gezellige "borrel" vertrok de Prins weer met zijn gevolg. Op mijn vraag of H.K.H. Koningin Beatrix de film al had bekeken, die Hans Plas namens de Stichting Filmgroep de Lage Landen aan hem op de RAI had overhandigd, zei Prins Bernhard: "Ik weet nooit wat mijn dochters doen!" Dat gaf natuurlijk de nodige hilariteit. Deze film is namelijk door Studio Henk Otto "opgeblazen" naar 16 mm van D8 en tevens via een speciale techniek van 16 beeldjes naar 24 beeldjes snelheid gebracht. Vario-print noemt Henk Otto dat. Prins Bernhard leest deze woorden ook, want zoals trouwe lezers weten is de Prins abonnee op ons blad: Ere-lezer!

De laureaten met hun familie, de juryleden en de Stichtingsleden hadden daarna nog een gezellige maaltijd met elkaar, waar herinneringen en anecdoten werden opgehaald en verteld. De volgende laureaat staat nog in de nevelen van de toekomst. Maar de zesde uitreiking komt er weer aan!

